

ת"פ 23649/06/21 - מדינת ישראל נגד א' ל'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 23649-06-21 מדינת ישראל נ' ל'(עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד ענת בן-זאב ועו"ד שלי קוטין

נגד

הנאשם:

א' ל'

על-ידי ב"כ עו"ד פולינה סורין

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**).

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקונו של כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין המתלונן קיימת היכרות מוקדמת. ביום 30.5.21 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, שהה הנאשם מחוץ לסניף "מקדונלד'ס" במתחם לונדון מיניסטורס בתל אביב, כשהוא מצויד בסכין יפנית. סמוך לכך, הגיע המתלונן למקום, הבחין בנאשם, ניגש אליו ודרש לקבל ממנו סך של 250 ₪ בטענה כי הנאשם חייב לו סכום זה. משסירב הנאשם לדרישת המתלונן, ובתגובה, נטל המתלונן את הטלפון הנייד של הנאשם שהיה מונח על השולחן, ללא הסכמתו, והתנה את השבתו לנאשם בתשלום החוב והחל להתרחק מן המקום כשהוא בגבו לנאשם. בתגובה, ניגש הנאשם אל המתלונן ובין השניים התנהלה שיחה. בהמשך, שלף הנאשם את הסכין וגרם למתלונן לחתך במותנו השמאלית. או אז, החל מאבק בין השניים, במהלכו גרם הנאשם למתלונן חתכים נוספים בצווארו, בזרועו, בחזה ובגבה. בתוך כך, חבט המתלונן בנאשם באמצעות מקל ההליכה שלו וגרם לנאשם חבלה בשפתו העליונה. במהלך האירוע הצליח הנאשם לקחת מהמתלונן את הטלפון הנייד שלו ונמלט מהמקום כשהוא מותיר את המתלונן מדמם ופצוע. המתלונן הובהל לבית החולים כשהוא בהכרה מעורפלת, שם אושפז ונזקק לניתוח.

ראיות לעונש

3. **התביעה** הגישה גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (תע/1) ממנו עולה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות: האחת, משנת 2019 במסגרתה הורשע בעבירה של תקיפה סתם ובגינה נדון לצו התחייבות להימנע מביצוע עבירה ולפיצוי נפגע העבירה; השניה, משנת 2007 (התיישנה בשנת 2019) במסגרתה הורשע בריבוי עבירות רכוש (פריצה לרכב, התפרצות למקום מגורים, גניבה, חבלה במזיד לרכב, הפרת הוראה חוקית) ובגינה נדון לעונש מאסר לתקופה של 20 חודשים; והשלישית, משנת 2005 (התיישנה בשנת 2019) במסגרתה הורשע

בעבירה של תיווך בעסקי סמים מסוכנים ובגינה נדון למאסר על תנאי וצו התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

עוד הגישה התביעה את סרטון האירוע, כפי שתועד ממצלמות האבטחה בזירת האירוע (תע/2); וכן תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלון (תע/3) ותיעוד רפואי בעניינו של המתלון (תע/4).

4. **ההגנה** הגישה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם (נע/1) ומסמך רפואי הקשור למצבה הבריאותי של אם הנאשם (נע/2).

טענות הצדדים לעונש

5. **התביעה** עמדה בטיעוניה על חומרת המעשה והערכים המוגנים שנפגעו, תוך שהדגישה במיוחד את השימוש בסכין לצורך פתרון הסכסוך ולהשבת הטלפון הנייד ואת העובדה שהדקירה בוצעה כאשר גבו של המתלון היה מופנה לנאשם.

לטענת התביעה, אכן המתלון הוא אשר יזם את האירוע, תחילה באופן מילולי ובהמשך תוך שהוא חוטף לנאשם את מכשיר הטלפון הנייד, ואולם אין לשיטתה "להשוות קטטות ידיים וויכוח מילולי לשליפת סכין", ומכל מקום מדובר לשיטתה בתגובה שאינה מידתית למעשיו של המתלון. התביעה ציינה גם את החבלות שנגרמו למתלון, את עומק החתכים אשר חלקם הצריכו תפרים וגרמו לנזק פיזי, לצלקות בפנים ולנזק נפשי שלא ניתן להקל בו ראש. בהקשר זה נטען, כי גם אם חלק מהדקירות שהתרחשו במהלך הקטטה לאו דווקא כוונו לפנים - הרי שהאירוע יכול היה להסתיים במוות או נכות לצמיתות.

על בסיס הטיעונים האמורים, התביעה עתרה **למתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר**.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הגם שמרבית הרשעותיו הקודמות התיישנו, הרי שעדיין קיימת הרשעה אחת רלוונטית משנת 2019 בעבירת תקיפה ועל כן יש לשיטתה למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם לו עתרה.

בשל מצוקתו הכלכלית של הנאשם, התביעה נמנעה מעתירה להשתת קנס אולם ביקשה להשית על הנאשם פיצוי לטובת המתלון.

6. **ההגנה** עמדה בטיעוניה על השתלשלות העניינים מתחילת האירוע ועד סופו וטענה כי האירוע לא היה נולד אילולא המתלון החל אותו, עת ניגש לנאשם ונגע בו בצורה מזלזלת עם מקל ובהמשך חטף את מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם. לטענת ההגנה, צפייה בסרטון מלמדת כי הנאשם לא הגיע מצויד בסכין במטרה לתקוף את המתלון, אלא רק לאחר שלא הצליח להשיב לעצמו את הטלפון במסגרת שיחה שניהל עם המתלון, האירוע הפך לתוקפני. לדבריה, הנאשם נקלע לסיטואציה שכלל לא חיפש להיקלע אליה, מבלי להפחית מחומרת העבירה, הפציעות לא סיכנו חיים.

ההגנה סבורה כי בנסיבות שבהן האירוע התחיל ביוזמת המתלון - יש לקבוע מתחם ענישה שמתחיל מ- 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי עברו הפלילי של הנאשם ישן מאד ברובו, והנאשם לקח אחריות והודה בביצוע העבירה. עוד צוין, כי קיימות נסיבות אישיות מורכבות בעניינו של הנאשם: הנאשם מטופל

במתאדון, וכעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, הוא סובל מבעיות נפשיות בגין אושפז חמש פעמים בין השנים 2012 ל-2015, חלקם בכפייה, קיימת היסטוריה של אובדנות במשפחה וקיים בעניינו סיכון מוגבר לפגיעה עצמית והתדרדרות במצבו הנפשי. בנוסף נטען כי אמו של הנאשם מתמודדת עם מחלת הסרטן, זקוקה לעזרה וסובלת ממגבלות בתפקוד היומיומי ואורך המאסר שייגזר על הנאשם ישפיע באופן משמעותי וישיר על מצבה.

7. **הנאשם הביע חרטה על מעשיו: "אני מצטער על כך שעשיתי. לא יקרה דבר כזה יותר. אני באמת מצטער".**

דין והכרעה

8. אין חולק בדבר חומרת מעשיו של הנאשם, במיוחד כאשר נעשה במקרה דנא שימוש בנשק קר. בית המשפט העליון נדרש לא אחת לתופעה הרווחת של "ישוב סכסוכים" באמצעות נשק קר, לסכנה לביטחון הציבור שטומנת בחובה "תת תרבות הסכין" ולצורך בשמירה על שלמות הגוף.

לצד האמור, בבואי לבחון את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הגעתי למסקנה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית וזאת בהינתן הנסיבות הייחודיות של המקרה:

מדובר באירוע שהחל ביוזמתו של המתלונן, אשר הבחין בנאשם יושב לתומו מחוץ למסעדה, ניגש אליו, דרש ממנו חוב כספי שלא הוכח ובתגובה לסירובו של הנאשם לדרישת המתלונן, נטל את מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם והחל להתרחק מהמקום. לאחר שהתנהלה בין השניים שיחה, שלף הנאשם את הסכין וחתך את המתלונן במותנו השמאלית, ובמהלך מאבק בין השניים, גרם למתלונן לחתכים נוספים ואף נחבל בעצמו מחבטות המתלונן.

אין חולק כי הנאשם לא חפץ לפגוש במתלונן, לא חפץ להתעמת איתו ונראה כי ככל שהמתלונן היה מחזיר לו את הטלפון הנייד שנטל ממנו ללא הסכמתו - בכך היה מסתיים האירוע. סבורני כי יש בנסיבות ייחודיות אלה, בהן הגיב הנאשם למעשיו של המתלונן, גם אם באופן אלים וללא פרופורציה של ממש, כדי להפחית במידה מסוימת מעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ולהשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם.

פוטנציאל הנזק במקרה דנא משמעותי והדברים ברורים. הנזק הקונקרטי שנגרם למתלונן, כפי שתואר במסמכים הרפואיים ובתמונות שהוגשו בעניינו (תע/3-תע/4) איננו מבוטל. החתכים שנגרמו למתלונן הצריכו ניתוח לסגירתם. יחד עם זאת, אין במסמכים הרפואיים כדי ללמד על מגבלות כלשהן שנוצרו כתוצאה מאותן חבלות.

9. באשר לפסיקה הנוהגת בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, מצאתי את פסקי הדין הבאים כלוונטיים:

א. ע"פ 479/21 **עטילה נ' מדינת ישראל** (26.8.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם בכך שבעקבות סכסוך "על הכביש", המתלונן, עמו יש למערער היכרות מוקדמת, נכנס לרכבו של המערער, בין השניים התפתח דין ודברים והמתלונן יצא מהרכב. כעבור רגעים אחרים יצא המערער כשבידו האחת תרסיס פלפל ובידו השנייה חפץ חד הנחזה כסכין, ריסס לכיוון המתלונן ואחיינו גז פלפל ולאחר מכן דקר את המתלונן באמצעות החפץ החדד שש דקירות בצידו השמאלי של פלג גופו העליון. המתלונן התמוטט על הקרקע, פונה לבית חולים ואושפז. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר** והשית על המערער 28 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון בציינו כי: **"אין לקבל את טענת המערער שלפיה יש להתערב לקולה במתחם עקב**

העובדה שהמתלון הוא זה שהתחיל את האירוע. אמנם המתלון נכנס לרכבו של המערער ללא רשות, ואולם לאחר שיצא המתלון מן הרכב, היה באפשרותו של המערער לנסוע מן המקום. חלף זאת בחר המערער להסלים את האירוע עשרות מונים ולנהוג באלימות קשה, ומשכך האחריות המלאה למעשים מוטלת עליו".

אין חולק כי עניינו של עטילה חמור מעניינו הן ביחס לנסיבות ביצוע העבירה (בעניינו לא היה באפשרותו של הנאשם לעזוב את המקום שכן מכשיר הטלפון הנייד היה בידי המתלון); הן ביחס לכמות העבירות; והן ביחס למספר הנפגעים באירוע (אחינו של המתלון נפגע אף הוא בעוד שבעניינו לא היו מעורבים נוספים).

ב. ע"פ 8897/20 סקנדריון נ' **מדינת ישראל** (6.5.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות סכסוך של אחיו עם שכן, הגיע לפנות בוקר לבניין בו מתגורר המתלון כשלראשו כובע קפוצ'ון ועל ידו כפפות, התקרב למתלון כשיצא לטיול עם כלבו, והכה את המתלון מספר פעמים בחוזקה באמצעות אלה טלסקופית ואגרופים ואף הפעיל שוקר חשמלי מספר פעמים בצמוד לראשו של המתלון. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות חמורות והוא אושפז בבית חולים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר** והשית על המערער 20 חודש מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

גם מקרה זה חמור מעניינו הן בשל התכנון המוקדם, הן בשל אפקט ההפתעה, והן בשל העובדה כי לא קדמה לביצוע העבירה כל היכרות והתגרות מצד המתלון.

ג. ע"פ 3249/19 **פיסהי נ' מדינת ישראל** (5.8.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שנפגש עם המתלון (עמו הייתה לו היכרות מוקדמת) באקראי, ובהמהלך השיחה נתגלע ביניהם ויכוח. כתוצאה מהויכוח החלו השניים בדחיפות הדדיות, במהלך נפל המערער על הקרקע והמתלון הרפה ממנו וביקש להפסיק את המריבה והמערער עזב את המקום. דקות לאחר מכן שב המערער למקום כשהוא מצויד בסכין ודקר את המתלון בידו השמאלית. בעקבות הדקירה נגרמו למתלון חתך עמוק ונזק עצבי בידו השמאלית והוא אושפז בבית חולים במשך 14 ימים, שבמהלכם נזקק לניתוח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר** והשית על המערער 24 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

בניגוד לעניינו, גם לפיסהי הייתה אפשרות לעזוב את המקום ולהימנע מהסלמה, אף חרף זאת הוא בחר לחזור עם סכין ולדקור את המתלון. זאת ועוד, הגם שבענינו של פיסהי בוצעה דקירה אחת בידו של המתלון, הרי שהנזק שנגרם בפועל משמעותי יותר מזה שנגרם למתלון בעניינו.

ד. ע"פ 379/15 **לוי נ' מדינת ישראל** (26.7.2015) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות ויכוח שהתגלע בין המערער למתלון (ביניהם קיימת היכרות מוקדמת) בבית קפה שכונתי, החלו השניים להתקוטט והנוכחים במקום הפרידו בין הניצים. זמן קצר לאחר מכן המערער הרים בידו בקבוק בירה, התקרב למתלון והטיח את הבקבוק בחוזקה בפניו של המתלון. כתוצאה מהמעשה נשבר הבקבוק והמתלון נפצע בפניו ודימם. בבית החולים אובחנו חתך ושבר בארובת העין, קושי בפתיחת הפה והגבלה בתנועות. המתלון נזקק לאישפוז. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר** והשית על המערער 30 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט

העליון.

גם מקרה זה חמור יותר מעניינו שכן המתלון בענין לוי לא יזם את האירוע ולא ניסה להסלימו.

ה. ע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות סכסוך "על הכביש", החלה קטטה בין המערער למתלון שהופרדה על ידי אנשים אחרים. בסמוך לכך, הגיח המערער מצדו של המתלון שישב ברכבו, כשברשותו כלי עבודה ממתכת והכה באמצעותו של המתלון מספר פעמים בפניו. כתוצאה מהמעשים נשברו למתלון 3 שיניים ונגרם לו חתך שהצריך 9 תפרים על מנת לאחותו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 48 חודשי מאסר** והשית על המערער 24 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל על-ידי בית המשפט העליון אשר הפחית מעט בעונש שהושת על המערער והעמידו על 20 חודשי מאסר בשל פרק הזמן הרב שחלף ממועד ביצוע העבירה ועד למועד הגשת כתב האישום.

מקרה זה חמור אף הוא מעניינו מאותם טעמים שפירטתי לעיל.

10. על יסוד כלל הנתונים אשר פורטו לעיל, ובנסיבות הייחודיות של המקרה דנא, ראיתי להעמיד את **מתחם העונש ההולם ברף התחתון שלו על 16 חודשי מאסר וברף העליון שלו על 36 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

11. נתתי משקל לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. אין מדובר רק בחיסכון בזמן הציבורי אלא גם בהתנהלות המלמדת על הפנמת הפסול שבמעשה. נתון זה מצדיק הקלה משמעותית בעונש.

12. גם נתונים האישיים של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני ההגנה ובחוות הדעת הפסיכיאטרית, עומדים לזכותו. הנאשם נמנה על אותה אוכלוסייה חלשה, ונסיבות חייו המורכבות מצדיקות התחשבות בענישה. בעברו שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, אישפוזים רבים וניסיונות אובדניים. מצבה הבריאותי של אמו מורכב, בהיותה חולת סרטן אשר מוגבלת בתפקודה היומיומי וזקוקה לעזרה.

13. הגם שלחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות, הרי ששתיים מהן כלל אינן רלוונטיות וכאמור אף התיישנו. אשר להרשעתו האחרונה משנת 2019 - מדובר בעבירה של תקיפה סתם שאינה חמורה ומכאן שלא ראיתי בה ככזו המצדיקה החמרה משמעותית בענישה.

סוף דבר

14. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים כמפורט להלן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו (30.5.2021).

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר
2021, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיא